

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

XII. Quod non oporteat episcopum vel abbatem alienare quid de suburbanis proastiis ecclesiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

κατατρέσσω· μάλλον μὲν οὐκ ἔπω-
ρεθὲς διδασκαλίᾳ τῆς παιδῶν καὶ
τῆς οἰκείῃς, ἐπιμαρτυροῦσιν αὐτοῖς
ταῖς θείαις γραφαῖς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ
τὴν ἱεροσουλῶν ἐκκληροῦσατο.

deponatur : potius autem ma-
neat ad magisterium tam pue-
rorum, quam famulorum, rele-
gens eis diuinas scripturas : ad
hoc enim etiam sacerdotium
consecutus est.

ια.

XI.

Ὅτι δεῖ οἰκονόμους εἶναι ἐν τοῖς ἐπι-
σκοπείοις καὶ ἐν τοῖς μοναστηείοις.

Quod oporteat œconomos esse in
episcopis ac monasteriis.

Υπόχρεω ὄντες πάντας τῶν θείων
κανόνας φυλάττειν, καὶ τὸ λέγοντα,
οἰκονόμους εἶναι ἐν ἐκαστῇ ἐκκλησίᾳ,
παντὶ ἴστω ἀπαρεχέτωρον διαπιρρεῖν
ὀφείλομεν. καὶ εἰ μὲν ἕκαστος μητρο-
πολίτης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῆς καθεστῶ
οἰκονόμος, καλῶς αὐτῶν ἔργοι· εἰ δὲ μή
γε, ἕξ αὐθεντίας ἰδίας τῶν Κωνσταντι-
νουπόλεως ἐπισκόπων ἀδελφῶν παρῶ
χρεῖσθαι οἰκονόμον ἐν τῇ αὐτῆς ἐκ-
κλησίᾳ. ὡσαύτως καὶ τοῖς μητροπολί-
ταις, εἰ ἡ ἑσθ' αὐτῶν ἐπισκοποὶ οὐ
παρουσιάζονται οἰκονόμοις ἐγκαταστή-
σαι ἐν ταῖς ἐαυτῶν ἐκκλησίαις. τὸ αὐ-
τὸ δὲ φυλάττειν καὶ ἐπὶ τῆς μονα-
στηρίων.

Cum simus debitores omnes
sacras literas custodire, & eam
quæ dicit, in vnaquaque eccle-
sia œconomos esse, modis om-
nibus inuiolabilem conseruare
debemus. Et si quidem vnus-
quisque metropolitanus in sua
ecclesia constituerit œcono-
mum, bene vtique : sin au-
tem, ex auctoritate * propria
Constantinopoleos episcopo li-
centia est præponendi œcono-
mum in eius ecclesia : similiter
& metropolitanis, si episcopi
qui sub ipsis sunt, non fate-
gerint œconomos statuere in
suis ecclesiis. Idipsum autem
seruandum est etiam in mona-
steriis.

Can. 16.
Concil.
Calched.

* Gr. spe-
ciali

ιβ.

XII.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐκποιεῖσθαι ἐπίσκοπον ἢ
ἡγούμενον ἐν τῇ πατριαρχείᾳ
τῆς ἐκκλησίας.

Quod non oporteat episcopum vel
abbatem alienare quid de
* proafris ecclesie.

Εἴ τις ἐπίσκοπος ἀρεσκείῃ ἢ ἡγού-
μῳ ἐν τῇ αὐτοκρατίᾳ τῆς ἐπισκο-
πείου ἢ τῆς μοναστηρίου ἐκποιεῖται
εἰς ἀλλοτρίων χεῖρας, ἢ καὶ ἐπέχει
παρὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἀνωρον εἶναι τὴν
ἐκδοσὶν καὶ τὸ κανόνα τῆς ἀγίων ἀπο-
στόλων λέγοντα· πάντων τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ ἐπίσκο-
πος ἐχέτω τὴν φροντίδα, καὶ διοικείτω

Quisquis episcopus inuen-
tus fuerit vel abbas de * salariis
episcopii siue monasterii trans-
ferre quidquam in principum
manus, vel etiam alii personæ
conferre, * irritum sit quod da-
tum esse constiterit, secundum
† Canonem sanctorum aposto-
lorum qui dicit: Omnium eccle-
siasticarum rerum episcopus so-
licitudinem habeat, & dispense

* i. subuē-
nis

* agris, seu
fundis

* Gr. irrita
sit alienatio
secundum
† Can. 39.

cas tamquam Deo contemplan-
te: non liceat autem ei fraudare
quidquam ex illis, vel cognatis
propriis donare quæ Dei sunt.
Quod si pauperes fuerint, vt
pauperibus largiatur: sed non
sub eorum occasione quæ sunt
ecclesiæ * defraudentur. Quod
si & excusationem prætende-
rint, damnum facere, & nihil ad
profectum agrum existere; nec
sic principibus qui per loca illa
sunt, tribuatur ager vel locus,
sed clericis vel agricultoribus.
Quod si calliditate vsus fuerit, &
a colono vel clerico emerit prin-
ceps agrum; etiam sic irrita sit
venditio, & restituatur episco-
pio vel monasterio: & episco-
pus vel abbas hoc faciens abii-
ciatur, episcopus quidem ab epi-
scopio, abbas autem a monaste-
rio, tamquam qui dispergit ma-
le quæ non collegit.

* Gr. ve-
numdet.

αὐτὰ ὡς τῆς θεοῦ ἐφορῆτος· μὴ ὄξεί-
ναι δὲ αὐτῶν σφετερίζεσθαι ἢ ὄξεί-
ναι, ἢ συγγυμῆσαν ἰδίους τὰ τῆς θεοῦ χα-
ρίζεσθαι. εἰ δὲ πένητες εἴεν, ἵπποχρη-
γίτω ὡς πένησιν, ἀλλὰ μὴ περιφά-
σι τούτων τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀπέμυπο-
λείτω. εἰ δὲ περιφασίζοντο ζημίαι
ἐμποιῆν, καὶ μηδὲν πρὸς ὄνησιν τυγ-
χάνειν (W) ἀρεθὸν, μηδὲ οὕτως τοῖς κτῆ-
τόπον ἀρξοῖσιν ἐμδιδόναι (W) τόπον, ἀλ-
λά κληρικοῖς ἢ γεωργοῖς. εἰ δὲ πανουρ-
γία πονηρῶν χρῆσιντο, καὶ ἐν τῆς γεωρ-
γοῦ ἢ τῆς κληρικοῦ ὠνήσεται ἀρξων (W)
ἀρεθὸν, ἢ οὕτως ἀκυρον εἶναι τὴν περὶ
σιν, ἢ ἄποκατασταθῆναι ἐν τῷ ἵπποκο-
πέῳ ἢ ἐν τῷ μοναστείῳ. ἢ ἵπποκο-
πιῶν ἢ ἡγεμόντος τοῦτο ποιῶν ἐμδω-
χθήτω, ὁ μὲν ἵπποκοπος τῆς ἵπποκο-
πέου, ὁ δὲ ἡγεμόντος τῆς μοναστείου,
ὡς διασκορπίζων κακῶς ἀ οὐ σωή-
ρα γη.

XIII.

1. *Quod in magna damnatione
sint hi, qui monasteria
communia faciunt
habitacula.*

Quoniam propter calamita-
tem, quæ pro peccatis nostris in
ecclesiis facta est, subreptæ sunt
a quibusdam viris quædam ve-
nerabiles domus, tam videlicet
episcopia, quam monasteria, &
facta sunt communia diuerforia:
si quidem voluerint ii qui hæc
retinent, reddere ea, vt * secun-
dum antiquitatem instauren-
tur, bene & optime: alioquin, si
de sacrato catalogo fuerint, hos
deponi præcipimus: si vero mo-
nachi vel laici, excommunicari:
quos nimirum constat con-
demnatos esse a Patre & Filio
& Spiritu sancto: & deputentur

* Gr. in pri-
stinum sta-
tum

17.

Οπ μεγάλης κατακρίσεως ἀξιοί
εἰσιν (W) τὰ μοναστήρια
κοινοῦτες.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς γημορμύλης τῆς
ἀμδρπίας ἡμῶν συμφορῶν ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις, καθρηπῆσθαι πνεις διαγίς
οἶκοι ὑπὸ πνων αἰδρωῶν, ἵπποκοπέα
τε καὶ μοναστήρια, καὶ ἐγγύοντο κοινὰ
καταγῶγια· εἰ μὲν (W) διακρατουῦτες
ταῦτα περιαιρουῦται ἀποδιδόναι, ἵνα
κτῆ ἢ ὄξείναι (W) ἀποκατασταθῶσιν, ἢ
ἢ καλῶς ἐξῆ· εἰ δὲ μὴ γε, εἰ μὲν τῆς
καταλόγου τῆς ἱεραπκοῦ εἰσι, τούτοις
καταρεῖσθαι περιφάσιν· εἰ δὲ μο-
ναχοῖ ἢ λαϊκοῖ, ἀφορίζεσθαι, ὡς ὄντας
κατακρίτους ἀπὸ τῆς πατρὸς ἢ τῆς υἱοῦ ἢ
τῆς ἀγίου πνεύματος· καὶ τεπέχθωσαν,